

OLEN RÕÕMUS, ET MA JUMALARIIGI TEENER OLEN

Küllil Keel (Saard)

Nii kirjutas oma päevikus 1920. aastal värskelt valitud Kaarli koguduse III pihtkonna õpetaja Artur Soomre (end Sommer). Tänavu möödus tema sünnist 110 aastat. Ta sündis 2. juunil 1890. aastal Helmes Valgamaal.

Kihelkonnakoolist ülikooli

Oma vanemate ja koolipõlve kohta on Artur Sommer oma curriculum vitae's kirjutanud järgmist:

Minu õnnis isa, kes oli Hollmanni seminari kasvandik, oli peale 20-aastast koolitööd sunnitud oma koha maha jätma. Oma õndsast emast on mul vähem mälestusi, ta pidi üks ingellik hing olema, niipalju tean ma.

Algõpetuse sain ma isa juures kihelkonnakoolis, 10-aastasena viidi mind Tartusse reaalkooli, mille ma 1908. aastal lõpetasin. Soov pastoriks saada elas juba väikese reaalkooliõpilase hinges. Kuidas aga selleni jõuda? Koolis olin ma keskpäraste annetega. Aeg-ajalt, eriti kõrgemates klassides, ilmutas ennast filosoofiline soon, mis avaldus diskussioonides maailmaprobleemide üle religioossetes küsimustes – vastupidiselt minu kaaslasti huvitanud moodsa aja loodusfilosoofilistele vooludele. Ma arvasin aga tollal, et võib kristluse apologeediks olla ka ilma pastoriks saamata. Üks ala, milles mul palju edu, oli joonistamine.

Peale reaalkooli lõpetamist 1908 pidin ma Marienburgi (linn Liivimaa idapiiril, praegune Aluksne Põhja-Lätis) mõisarentniku juures koduõpetaja koha vastu võtma, et oma ülikooliõpingute alustamiseks raha teenida, sest minu õnnis isa siis juba surnud oli.

Pärast ladina keele eksamit Aleksandri Gümnaasiumis Tartus astusin ma jaanuaris 1910 ülikooli, kus minust füüsika-matemaatika teaduskonna üliõpilane sai. Mind huvitas peamiselt kõrgem, puhas matemaatika. Ideaaliks jäi siiski vahetu vaimuteadus – teoloogia. Ma ei osanud aga veel kreeka keelt, mille õppimine päris suuri raskusi valmistas, sest et ma oma õppemaksu järeleaitamistundide madalast honorarist maksma pidin. Nii pidin ma peale seda, kui minust 1912. aastal teoloogia üliõpilane oli saanud, kuni kuue kreeka keele eratunniga päevas 1. kursuse eksamiteks valmistuma. Igal juhul olin teoloogias leidnud selle, millega ma kõigis teistes teadustes kokku puutunud olin. Matemaatiku väike pettumus sai selle õnneliku leiu läbi, mida ma olin otsinud ja taotlenud, teoloogiaga rikkalikult kaetud ja enamgi veel.

Ka kõik suvevaheajad töötasin ma. Suures osas seisnes töö tollal tundide andmises. 2. semestri 1915. aastal veetsin ma Peterburis kui repetiitor. Sain ka seal oma üldist teaduslikku horisonti laiendada, raha lõpetamise jaoks teenida. Viimase aasta võisin täielikult teoloogiale pühendada, mida ma ka tegin.

Artur Soomre.

Võrus õpetaja – nii kirikus kui koolis

1916. aastal lõpetas Artur Sommer usuteaduskonna I järgu diplomiga ning sama aasta jõuludeks sooritas Eesti-maa Konsistooriumi eksamid Tallinnas (Liivimaa Konsistoorium asus tol ajal Riias). Edasi viis elu teda Võru linna, kus möödus prooviaasta Võru koguduse õpetaja Martenseni juures. Võrus jätkas ta ka armsakssaanud pedagoogitööd: 2 aastat usuõpetajana Võru Keskkoolis ning vähem kui aasta Võru Tütarlaste Gümnaasiumi esimese direktorina.

1918 ordineeriti Artur Sommer Kanepi kirikus praost Falki poolt ning ta valiti Pihkva Eesti koguduse õpetajaks. Saksa okupatsioonivõimud aga ei kinnitanud teda sellele kohale, kuna omal ajal – üliõpilaspõlves – olid tsaari sandarmid kimbutanud teda kahtlustatuna üliõpilasrahutustele kaasaaitamises. Ordinatsioonile järgnes hoopis aasta Võru koguduse hingedarjajana.

24. juuni 1931. aasta leerirühma pihipäev. Keskel istuvad Artur Soomre ja köster Gustav Kasemets.
Kaarli koguduse arhiiv.

Tallinna – Kaarli koguduse III pihtkonna õpetajaks

1918. aastaks oli Kaarli koguduse kahe pihtkonna liikmete arv kasvanud 40 000-ni ning kahel õpetajal oli “raske liikmete vaimlisi huvisid täita”. Seepärast hakati mõtlema III pihtkonna loomisele. 1918. aasta septembris toimusidki Estonia kontserdisaalis II ja III pihtkonna õpetajate valimised. Kandidaatideks seati Eduard Tennmann, Gustav Beermann, Artur Sommer, J. Feldmann, Friedrich Stockholm ja Aleksander Mäggis, kes hiljem kandideerimast loobus. Koosolek siiski ebaõnnestus mitmete lahkkelide tõttu ning uus koosolek kutsuti kokku 1919. aasta aprillis. Seekord võisid valima tulla ka naisterahvad (senini oli see olnud meeste privileeg, uue, ehkki veel kinnitamata põhikirja järgi oli aga lubatud mõlemast soost kodanikel valida). Valimine toimus kolmel päeval, kokku käis hääletamas üle viie tuhande inimese. Kõige rohkem hääli kogusid Friedrich Stockholm, kes määrati II pihtkonna õpetajaks, ning Artur Sommer, kes tingimusel, et olemasolev liikmeskond kolmeks jagatakse, määrati III pihtkonna õpetajaks. Ametisse õnnistati ta 31. augustil 1919 kindral-superintendent Kentmanni poolt.

Kuigi Artur Soomre sai Kaarli koguduse õpetajaks väga keerulisel ja pingelisel ajal (pihtkondadeks jaga-

mine tõi palju segadust koguduse ellu, mis avaldus nii õpetajate omavahelistes suhetes kui ka koguduseliikmete negatiivses suhtumises) ning ta juba aasta hiljem mõlgutas maakogudusse mineku mõtteid (teda kutsuti 1920. aastal Räpina kogudusse tööle), jäi ta Kaarli kiriku juurde 25. aastaks. Oma päevikus kirjutab ta Kaarli kirikust suure soojuse ja armastusega: “Ma armastan oma kirikut. Ta on nii suur, õhuline, ruumikas. Sügispäikese paitavad kiired leiavad vaba lendu võimsate võlvide all. Meie kirik ... Minu kirik ... Täna oli mul seal üks ametalitus. Veike laps matta! Püha koda ... Kui rahuldavalt sa mõjud ... Jumala templid oleme kõik, aga iseäraline õrnus ja pühadus on sinus kehastatud, pühitsetud paik ... *Soli Deo* ... *Soli Deo*... Ja sa oled nii lahke ... Hellalt võtad sa omi liikmeid avarasse õnnistatud ruumi ... Sa ei tõuka kedagi tagasi ... Vaid majesteetliku ülemisega mahutad sa enesesse igat ühte ... Sinus elab Jumal ... Ja mul on oma kogudus ... Ja ma armastan oma kogudust ... kõigega, mis temas on ... Missugune määratu rikkus! Oma kogudus, kui ta rõõmustab! Pulma healed hüüavad, ristimised ... ja kogudus, missugust maitsemist annab vahel, nagu täna ametitalitus, et sa võid trööstida ligimest! Jeesuse nimel ... et sa võid Jumala juure teda juhatada ... nemad, kes seal kurvastavad ... neil on niisamasugune süda rinnus kui

sul eneselgi, nad on niisama isad, emad, vennad, õed, tütreid, pojad. Kui sinagi omaste keskel ... Ja meie kõik oma Taevase Isa lapsed ... kes meid meie Lunastajas armastab! Missugune maailm täis jõudu ja väge ... Ja kui ma uhke võin olla selle peale, et ma Eesti Vabariigi kodanik olen, siis ometigi olen veel rõõmsam sellepärast, et ma Jumala-riigi teener olen.”

Andkem Issandale oma noorus, vaimustus, elujõud. Pühitsegem Temale kogu elu – töö. Nõnda on Artur Soomre kirjutanud ühes oma jutluses ning need mõtted on teda saatnud läbi elu. Töid ja tegemisi on tal jätkunud nii Kaarli koguduses kui väljaspool seda.

Ettevõtmised Kaarli koguduses

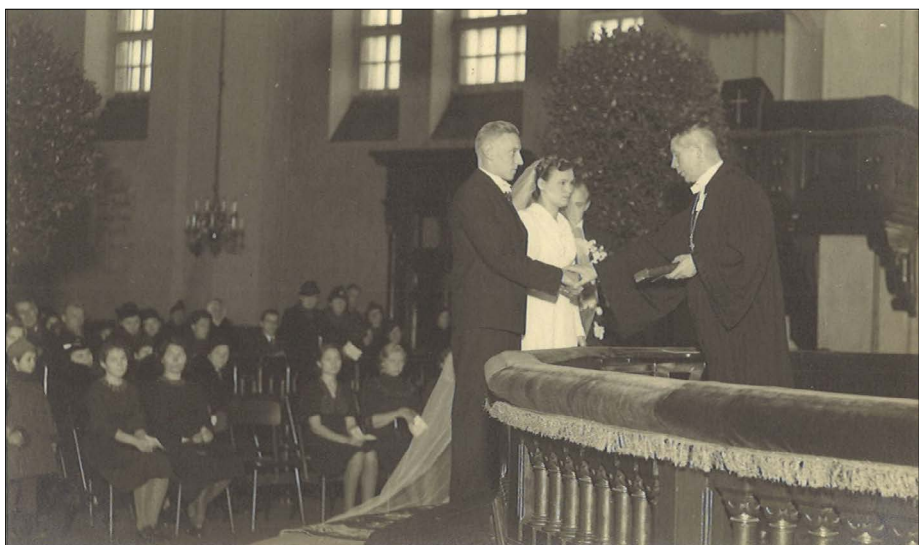
Kaarli kogudus mäletab teda, kui eriti energilist meest, kellel jagus jõudu ja energiat mitmele poole. “Kiriku remondiplaanide tegemisel näitas vastvalitud õpetaja Soomre suurt agarust üles, tegi ettepanekuid ja avaldas uusi mõtteid. Alustati topeltakende valmistamisega. Seati sisse keskküte ja elektri valgustus. Võeti ette ka põhjalik värvimisetöö: kollaseks aaderdatud ukseid ja pingid said tumepruuniks, helepruun lagi värviti punakaspruuniks. Ümber ehitati ja suurendati kooriruumi, lasti ehitada ka uus orel. Kogu remont kestis ainult pool aastat (1923). Pärast remonti pühitseti kirik uuesti.”

Koguduse juures pidas ta mitmeid ameteid: oli Kaarli Gümnaasiumi kuraator, Kaarli kiriku uue oreli muretsemise komisjoni esimees, 1920–24 Kaarli Lauluseltsi esimees, alates 1927 Kaarli Vaeste Hoolekandetsi esimees – tema algatusel ja kaasabil muretseti uus vanadekodu, Kaarli Noorte Koondise esimees, uue koguduse maja muretsemise komisjoni liige, Kaarli kiriku kaunistamise ringi asutaja.

1927. aastal annetas kogudus talle kuldristi.

*Kaarli Noorte Koondise pasunakoor, keskel istub õpetaja Artur Soomre.
Kaarli koguduse arhiiv.*

*Õpetaja Artur Soomre laulatusel Tallinna Kaarli kirikus.
Kaarli koguduse arhiiv.*

*Õpetaja Artur Soomre Tallinna Kaarli kiriku alataris. 1925. aasta.
Kaarli koguduse arhiiv.*

Tegevus väljaspool kirikut

Energiat jätkus ka väljapoole kodukirikut ja ameteid oli mitmeid: 1919–26 Tallinna Evangeelsete Noortemeeste Seltsi esimees, 1923–31 ajakirja Eesti Kirik asutaja ja esimene vastutav toimetaja, 1931–35 ajakirja Eesti Kirik toimetaja ase-täitja, EELK sisemisjoni juhatuse liige, 1933–44 Tallinna Linnamisjoni esimees, 1923–44 EELK Konsistooriumi assessor, EELK Liturgilise komisjoni liige, 1928– EELK mälestuslehtede ja kaunistuste komisjoni esimees, 1929– kiriku kodukorra komisjoni liige, 1936– kiriku kodukorra komisjoni esimees, Tallinna praostkonna evangelisatsiooni toimkonna esimees, 1934 Kristlike Noorte Ühingu juhatuse liige, 1933–35– Põhja vikaarkonna piiskoplik vikaar, 1936– EELK koguduste kodukorra komisjoni esimees, 1936–40 usuõpetuse õpperaamatute ja õppekavade komisjoni liige ja esimees, –1939 Jakob Gonsiori sihtasutuse juhatuse liige, 1936–39 Konsistooriumi esindaja Eesti Punase Risti juures töötava sihtasutuse Ühisabi nõukogus, –1939 EELK Sotsiaaltöö toimkonna liige, –1940 Konsistooriumi vaimuliku kirjanduse kirjastamise ja levitamise komisjoni liige, EELK noorsootöö nõukogu liige, EELK kirikuõpetajate raamatukogu komisjoni liige, 1942– Dia-koonilise komisjoni liige, Kristliku kultuuri ja maailmavaate edendamise seltsi juhatuse liige.

Ta oli ka Tallinna Linnavolikogu liige ning kuulus Kristlikku Rahvaerakonda.

1939. aastal anti Artur Soomrele Eesti Vabariigi presidendilt poolt Eesti Punase Risti III klassi teenetemärk. Samal aasta lõpus toimusid peapiiskopi valimised, kus lisaks Johan Kõpu kandidatuurile oli üles seatud ka Artur Soomre oma. Peapiiskopiks valiti J. Kõpp 321 poolthäälega, A. Soomre poolt anti 63 häält.

1933 ilmus tema sulest usuõpetuse õpperaamat keskkoolile “Ülim usk” – raamat, mis väärilis tähelepanu ka tänasel päeval. Lisaks sellele kirjutas ta palju hingekosutavaid artikleid ja juhtkirju Eesti Kirikus ning on kaastöölisena avaldanud jutlusi ja vaimuliku

RA, EAA.2264.1.51.49.

RA, EAA.2264.1.51.49.

Jakob Kuke piiskopiks õnnistamise rongkäik. Kõige ees piiskopipiibliga Konsistooriumi assessor Hugo B. Rahamägi. Tema taga piiskopisauaga Uppsala vaimulik David Froste ja piiskopirüüga Kaarli koguduse õpetaja Artur Sommer. Nende taga Jakob Kukk. 5. juuni 1921.

sisuga kirjutas mitmetes raamatutes ja vaimulikes väljaannetes.

Usuõpetaja

Tallinnas ei unustanud Artur Soomre ka koolmeistri ametit. Ta andis usuõpetuse tunde 1919–40 Jakob Westholmi Poeglaste Erarealgümnaasiumis ja 1920–25 Kaarli Gümnaasiumis. Oli 1919–24 Kaarli Gümnaasiumi kuratooriumi esimees. Tallinna Kolledžis andis loogika ja psühholoogia tunde. Seda, et usuõpetuse tundide andmine õpilaste sõnakuulmatuse pärast õpetaja Soomre meele kurvaks tegi ning ta juba 1920.

aastal koolist lahkuda soovis, võib lugeda tema säilinud päevikust: “Koolist tulen praegu... Küll nii-sugune mõte – praegustes oludes, kus noorsugu nii üle käte läinud ... Koolitundisi Westholmi juures tuleva aastal ei mõtle anda ... Lihtsalt enesetapmine. Nii võimata üle-käte läinud lapsed. Muidugi saab klassi vaikseks – peale kõva korra, kuid see on liiga *antreibend* ...”. Ometigi pakkus töö koolis talle ka palju rõõmu ning ta jätkas usu-õpetaja ametit Westholmis veel 20 aastat – kuni kooli tegevus 1940. aastal nõukogude okupatsioonivõimude poolt lõpetati.

Perekond

Noorena oma vanemad kaotanud, ema 7-aastasena ning isa õpingute ajal reaalkoolis, oskas ta perekonda eriti hinnata. Artur Soomre laulatati 12. juulil 1921 Ellen Adele Malteriga (1899–1989), hiljem täienes nende pere kolme lapsega: Ela Ruti (1925–19889, Artur-Heiti (1928–1944) ja Pia-Maiga (1932–2014). Lapsed mäletavad teda kui heasüdamlikku ja pere hoidvat isa, kes püüdis oma lastele võimalikult head vaimu ja hinge haridust anda. Ta ei tõstnud kunagi laste peale häält, vaatas vaid oma pruunide silmadega lastele silma, ja nad kuuletusid. Oma suvepuhkuse veetsid nad alati koos suvilas, vanas mõisamajas Laulasmaal. Perekonnal oli ka oma paat ja jaht, millega tihti merel käidi.

üle viima. Kapten pani oma petrooliumimootori käima. Saime poole maa peale Paldiski ja Väikese Pakri saare vahel, kui korraga mootor rikkesse läks. Ligi tund aega vehkisime mütside ja kätega ja kutsusime Paldiskist appi – ükski ei tulnud. Ka Pakri saarelt ei tulnud keegi. Leidus üks purjeräbal paadis; selle kinnitasime kuidagiviisi ühe ridva külge ja tuul hakkas meid saare poole viima. Kui veel paadis olevad 2 mõla kätte võtsime, jõudsime õige pea Pakri saarele. Kapten jäi enese paadile tagasiviijat otsima, meie läksime – Sommerid, Odres ja mina Hildaga – üle väikese Pakri saare. See maa on ligi 2 versta. Saare teisel kaldal on küla, kus Odres hakkas meile lõunasööki otsima; meie läksime vahepeal suplesse. Kahe Pakri saare vahel väikeses merekitsuses oli madal ja väga soe vesi. Vesi oli nagu üsna soe vannivesi. Naised läksid natuke eemale, mina Sommeriga suplesin üheskoos. Oli väga mõnus. Supeluse lõppedes läksime ühe talu õue, kus pika puhta rohu peal puu varjus lina maas oli ja selle peal hapu ja rõõsa piima kausid, suisetatud lambakints, või leib, seasink. Paldiskist oli meil ka limonaadi ja õlut kaasa võetud. “Söögilaua” fotografeerisin ja siis asusime sööma. Maitset kõik hästi. ”

Teisipäeval 2. augustil tuligi sõit saarele. Keilas asusin Hildaga rongile, Kloogal tuli rongile Sommer oma prouaga. Sõitsime Paldiski. Odrese mootor oli rikkis. Odres oli aga tellinud ühe kaugesõidu kapteni, kes nüüd omast varandusest Paldiskis elab, meid

üle viima. Kapten pani oma petrooliumimootori käima. Saime poole maa peale Paldiski ja Väikese Pakri saare vahel, kui korraga mootor rikkesse läks. Ligi tund aega vehkisime mütside ja kätega ja kutsusime Paldiskist appi – ükski ei tulnud. Ka Pakri saarelt ei tulnud keegi. Leidus üks purjeräbal paadis; selle kinnitasime kuidagiviisi ühe ridva külge ja tuul hakkas meid saare poole viima. Kui veel paadis olevad 2 mõla kätte võtsime, jõudsime õige pea Pakri saarele. Kapten jäi enese paadile tagasiviijat otsima, meie läksime – Sommerid, Odres ja mina Hildaga – üle väikese Pakri saare. See maa on ligi 2 versta. Saare teisel kaldal on küla, kus Odres hakkas meile lõunasööki otsima; meie läksime vahepeal suplesse. Kahe Pakri saare vahel väikeses merekitsuses oli madal ja väga soe vesi. Vesi oli nagu üsna soe vannivesi. Naised läksid natuke eemale, mina Sommeriga suplesin üheskoos. Oli väga mõnus. Supeluse lõppedes läksime ühe talu õue, kus pika puhta rohu peal puu varjus lina maas oli ja selle peal hapu ja rõõsa piima kausid, suisetatud lambakints, või leib, seasink. Paldiskist oli meil ka limonaadi ja õlut kaasa võetud. “Söögilaua” fotografeerisin ja siis asusime sööma. Maitset kõik hästi. ”

Ühest talust kauplesime mootorpaadi. 250 margaga viidi meid Paldiski. Üle mere jõudsime veerandtunniga. Ostsime veel suitsuräimi Paldiskis (8 marka 10 tükki) ja soolatud angerjaid (35 marka nael), ma käisin ka “Rogervieki” restoraanis limonaadi joomas, ja saime rongile. Sommerid sõitsid Klooga jaamast autobussiga Laulasmaale. Mina Hildaga join Keila jaamas veel 2 pudelit limonaadi, sest päev oli väga palav, ja kõmpisime siis koju. Oli väga huvitav teekond ja tõi jällegi head vaheldust.¹

¹ Ado Kõogardali päevaraamat, 12. august 1927 - <https://harjumaamuuseum.ee/1927-aasta-paevaraamat/>

Perekond Soomre lastega, Hilda Adele Kõogardal tütarde Ellinori ja Hildaga, Soomre ämm pr. Malter. 30.7.1927 Laulasmaal.

A. Kõogardali päevaraamat: “Laupäeval sõitsime Laulasmaale Sommerite juure. Ringkonnavalitseja Kont’i käest, kes Kumna mõisas elab, laenasin selleks sõiduks pika vankri. Laulasmal fotografeerisime, suplesime, ujutasime oma hobustki meres, sõitsime paadiga.¹

A. Soomre ja A. Kõogardal koos abikaasadega 2.8.1927 Pakri saarel.

A. Kõogardal meenutab: “Supeluse lõppedes läksime ühe talu õue, kus pika puhta rohu peal puu varjus lina maas oli ja selle peal hapu ja rõõsa piima kausid, suisetatud lambakints, või leib, seasink. Paldiskist oli meil ka limonaadi ja õlut kaasa võetud. “Söögilaua” fotografeerisin ja siis asusime sööma. Maitset kõik hästi. ”

Teisipäeval 2. augustil tuligi sõit saarele. Keilas asusin Hildaga rongile, Kloogal tuli rongile Sommer oma prouaga. Sõitsime Paldiski. Odrese mootor oli rikkis. Odres oli aga tellinud ühe kaugesõidu kapteni, kes nüüd omast varandusest Paldiskis elab, meid

Artur ja Ellen Adele Soomre poja Artur-Heiti varrud 14.6.1928.

Fotol teiste hulgas Tallinna Jaani koguduse õpetaja Aleksander Täheväli, Kaarli koguduse köster Ernst Loderud ja õpetaja Aleksander Kapp, Tallinna Pauluse koguduse õpetaja Paul Voldemar Kuusik, peapiiskop Jakob Kukk.

A. Kõogardal meenutab: “Nädal aega oli õpetaja Sternfeldt ühes proua ja 2 pojaga meil. Käisin nendega Laulasmaal õp. Sommeri juures esmaspäeval 29. juulil. Laulasmaal oli muidugi jälle terve minu perekond. Meiega kaasas oli Saksa keskkooli õpilane Medea Taube, kes suvel meil elab selleks, et meie lastega mängida ja nende Saksa keele teadmisi värskendada. Saime selle õpilase õpetaja A. Eilart'i läbi, kes Tallinna Saksa koolis Eesti keelt õpetab. Medea on mõned aastad vanem kui minu tütre ja tema järelvalvel on minu lapsed nüüd ka supeluste ajal. – Kõogardali päevaraamat, 1.8.1929 – <https://harjumaamuuseum.ee/1929-aasta-paevaraamat/>

Esireas Medea Taube, Ellinor ja Hilda Kõogardal, Artur Soomre laste Artur Heiti ja Ela Rutiga, pr. Malter. Tagareas Ellen Adele Soomre, Aleksander Täheväli poegade Ando, Olevi ja abikaasaga, Hilda Adele Kõogardal

Laulasmaal õp. Sommeri juures. 29.7.1929.

Tagareas Medea Taube, Aleksander Täheväli abikaasa ja poegade Ando ja Oleviga, Artur Soomre poeg Artur Heitiga.

Esireas Hilda Adele Kõogardal tütarde Hilda ja Ellinoriga, Ellen Adele Soomre koos Viktor Kõogardaliga ja pr. Malter Ela Rutt Soomrega. –

Kõogardali päevaraamat, 1.8.1929 – <https://harjumaamuuseum.ee/1929-aasta-paevaraamat/>

Artur Soomre koos pere ja külalistega Laulasmaal, paadis istub Hilda Köögardal ja paadile toetub Ado Köögardal, paadi ees vasakult esimene Ellen Adele Soomre, 26. juuli 1935.

Traagiline septembripäev

Sügis 1944. Hirm, kaos ja teadmatus olid septembripäevade kaaslased. Läheneva Nõukogude Armee eest oli põgenenud umbes 70 000 eestlast, nende seas ka 72 kirikuõpetajat. Kaarli kogudusest õpetaja Stockholm koos oma perega ning Leopold Raudkepp. Nemad läksid Saksamaale.

22. septembril 1944. aastal jõudis Punaarmee Tallinna. Samal päeval otsustas Artur Soomre koos perega oma isikliku jahiga üle mere Soome või Rootsi minna. Oli tormine sügisöö ning kogu pere oli koos neile kuuluv jahis. Viimasel hetkel otsustasid ema ja tütre kodumaale jääda. Artur Soomre koos oma 15-aastase pojaga usaldas end Jumala hoolde ning nad läksid merele. Merelt olevat kostnud vaid tuulest ribadeks kistud, kuid siiski tabatav laul: "Mis Jumal teeb...on ikka hea...Ta tahtmine...jääb..." Lahkuti lootuses peagi kohtuda.

Surnukehi ei leitud, samuti ei saabunud teateid nende jõudmisest teisele poole piiri. Tõenäoliselt hukkusid nad juba lähipäevadel.

Ei perekonnal ega kogudusel ole hauaküngast, kuhu Artur Soomrele ja ta pojale rist asetada ning lilli viia. Vaid laiuv meri...*

Käesoleva kirjatüki valmimisel tänan abi eest Artur Soomre tütart Pia-Mai Soomret ja Jaan Krossi.

Jaan Krossi romaani "Wikmani poisid" piiskopliku vikaar Tooderi prototüübiks on Westholmi Gümnaasiumi usuõpetaja Artur Soomre. Head lugemist!

Artikkel on ilmunud Kaarli koguduse jaanikuu 2000. a ajakirjas "Sulane", täiendatud 2026

* 20. septembril 2014 avati Haapsalu toomkirikus peetud mälestusjumalateenistusel mälestustahvel kuuele hukkunud Eesti kirikuõpetajale. Tahvlil on kirjas Tartu Pauluse õpetaja Arnold Jürgensoni, Haapsalu Jaani õpetaja Konstantin Küti, Rapla õpetaja Heino Mälki, mitut Saaremaa kogudust teeninud Ernst Puusepa, Tallinna Kaarli õpetaja Artur Soomre ja Halliste koguduse õpetaja Villem Uuspuu nimi.

Kasutatud:

Artur Soomre isikutoimik, EELK Arhiiv
Artur Soomre päevik, EELK Tallinna Kaarli koguduse arhiiv
Uus Eesti, nr. 342, 15 detsember 1939
Uus Eesti, nr. 144, 1 juuni 1940
Köögardali päevaraamat,

ARTUR SOOMRE (SOMMER)

Sündinud: 02.06.1890 (21.05.1890 vkj) Helmes

Ristitud: Helme koguduses

Konfirmeeritud: 19.05.1908 Tartu Peetri koguduses

Isa: rahvakooliõpetaja Karl Sommer (15.08.1861 Helme – 16.09.1906 Võnnu)

Emma: Leenu, snd Treufeldt (28.08.1867 Jõgeveste – 25.11.1897)

Õed-vennad:

1. Bertha Luise (22.08.1891 – 27.05.1893)

2. Martha Emilie (20.05.1894)

3. Peeter (28.08.1897–26.07.1898)

4. Ella Marie (29.08.1897–06.11.1897)

Isa 2. abielust Liis, snd Treufeldtiga (04.03.1871 Jõgeveste – 1940)

1. Erna (13.02.1901)

2. Alfred (26.11.1902 Vastse-Kuuste – 24.06.1978 London)

Hariduskäik: Helme vallakool, 1901–08 Tartu reaalkool, 1910–12 Tartu Ülikooli füüsika-matemaatikateaduskond, 1912–16 Tartu Ülikooli usuteaduskond

Akadeemiline kuuluvus: Eesti Üliõpilaste Selts

Pro venia concionandi / pro ministerio: 16.12.1916 Tallinn / 17.12.1916 Tallinn

Prooviaasta: 1917 Võru koguduses

Ordinatsioon: 20.05.1918 Kanepi kirikus praost Falki poolt

Introduktsioon: 31.08.1919 Tallinna Kaarli koguduses III pihtkonna õpetajaks kindral-superintendent Kentmanni poolt

Teenistuskäik: 1918–19 Võru koguduse abiõpetaja, 31.08.1919–01.12.1944 (vabastatud) Tallinna Kaarli koguduse III pihtkonna õpetaja

Muud ametid: Kaarli kiriku uue oreli muretsemise komisjoni esimees, –1923– Tallinna linnamisjoni juhatuse liige, keskvangla maja hooldaja, 1920–24 Kaarli Lauluseltsi esimees, 1927– Kaarli Vaeste Hoolekandeseltsi esimees, Kaarli Noorte Koondise esimees, Kaarli koguduse maja muretsemise komisjoni liige, Kaarli kiriku kaunistamise ringi asutaja, 1919–26 Tallinna Evangeelsete Noortemeeste Seltsi esimees, 1923–31 ajakirja Eesti Kirik asutaja ja esimene vastutav toimetaja, 1931–35 ajakirja Eesti Kirik toimetaja asetäitja, EELK sisemisjoni juhatuse liige, 1933–44 Tallinna Linnamisjoni esimees, 1923–44 EELK Konsistooriumi assessor, EELK Liturgilise komisjoni liige, 1928– EELK mälestuslehtede ja kaunistuste komisjoni esimees, 1929– kiriku kodukorra komisjoni liige, 1936– kiriku kodukorra komisjoni esimees, Tallinna praostkonna evangelisatsiooni toimkonna esimees, 1934 Kristlike Noorte Ühingu juhatuse liige, 1933–35– Põhja vikaarkonna piiskoplik vikaar, 1936– EELK koguduste kodukorra komisjoni esimees, 1936–40 usuõpetuse õpperaamatute ja õppekavade komisjoni liige ja esimees, –1939 Jakob Gonsiori sihtasutuse juhatuse liige, 1936–39 Konsistooriumi esindaja Eesti Punase Risti juures töötava sihtasutuse Ühisabi nõukogus, –1939 EELK Sotsiaaltöö toimkonna liige, –1940 Konsistooriumi vaimuliku kirjanduse kirjastamise ja levitamise komisjoni liige, EELK noorsootöö nõukogu liige, EELK kirikuõpetajate raamatukogu komisjoni liige, 1942– Diakoonilise komisjoni liige, Kristliku kultuuri ja maailmavaate edendamise seltsi juhatuse liige

Kristliku Rahvaerakonna liige

1908 Marienburgis koduõpetaja, 1917–18 Võru Tütarlaste Gümnaasiumi asutaja ja tunniandja, 1918–19 Võru Poeglaste Gümnaasiumi usuõpetaja, 1918–19 Võru Tütarlaste õigustega Gümnaasiumi direktor, 1919–40 Jakob Westholmi Poeglaste Erarealgümnaasiumi usuõpetaja, Tallinna Kolledži loogika ja psühholoogia õpetaja, 1919–24 Kaarli Gümnaasiumi kuraator (kuratooriumi esimees), 1920–25 Kaarli Gümnaasiumi usuõpetaja

Tallinna Linnavolikogu liige

Aumärgid: 1927 annetatud Tallinna Kaarli koguduse poolt kuldrist, 1939 Eesti Punase Risti III klassi teenetemärk

Laulatatud: 12.07.1921 Tallinna Kaarli kirikus

Abikaasa: Ellen Adele, snd Malter (20.06.1899–1989)

Lapsed:

1. Ela Rutt (26.07.1925 Tallinn – 26.08.1988 Tallinn)

2. Artur-Heiti (14.05.1928 Tallinn – 22.09.1944)

3. Pia-Mai (01.05.1932 Tallinn – 01.10.2014 Tallinn)

Surnud: 22.09.1944

Maetud: Uppunud Läänemeres